

ELRASCLET

L'esquerra desprogramada

Francesc Codina / francesc.codina@telefonica.net

Si es comparen els programes que defensaven fins fa ben poc els partits d'esquerra amb responsabilitats de govern amb la política que es veuen obligats a practicar avui, el contrast és brutal. El fenomen és general, però a l'Estat espanyol, i també a Catalunya, encara resulta més acusat. Es tracta d'una veritable desprogramació o, si es vol, d'una reprogramació força radical.

Abans, l'extensió de les cobertures socials i l'increment de la inversió pública eren presentats com la panacea que havia de guarir tots els mals de la societat i totes les disfuncions del sistema econòmic. Si, per exemple, l'habitatge era massa car, amb uns preus inassequibles per a una bona part de la població, calia construir habitatge públic i oferir-lo a un preu subvencionat als col·lectius més necessitats, o bé sufragar part del preu del lloguer als joves en procés d'emancipació familiar. Ara, en canvi, davant el creixement del dèficit causat per la minva dels ingressos provocada per la crisi, l'esquerra ha de predicar austeritat, contenció de la inversió, retallades socials, abaratiment de l'acomiadament, etc.

La contradicció és extrema. No és estrany, doncs, que les perspectives electorals siguin magres per a les forces que la pateixen. Des de les cúpules dels partits d'esquerra es tendeix a pensar que és mala sort. És innegable que els ha tocat governar en una conjuntura difícil. Però també haurien d'admetre que els programes que defensaven fins fa poc tenien els peus de fang, perquè no es plantejaven millorar l'eficiència social del sistema econòmic, sinó simplement redistribuir una part dels recursos fiscals generats per la disbauxa especulativa.